

Да би Србија превладала тешка времена, сачувала националну супстанцу и обезбедила будућност, политика очувања српске државности мора да има апсолутно првенство. У XX веку српски народ је имао успоне и падове, али није имао јасан правац националне политике. Одустајање од самосталне српске државе у XX веку и прихватање идеологија које су имале предност над српском државном идејом пратиле су огромне људске жртве српског народа и велика материјална разарања. Судбина српског народа у XXI веку зависиће од способности да се одреде основна начела националне политике и успостави национално јединство за њено остварење. Јасно одређена начела националне политике морају да буду одговори на изазове XXI века и покретачка снага стабилног развоја Србије.

1. Устав Србије као брана дезинтеграцији државе

Слободном вољом народа, Устав Србије једногласно је усвојен у Народној скупштини и потврђен на референдуму гласовима већине укупног броја грађана, чије интересе штити без обзира на етничку или верску припадност. Самим тим, Устав представља трајан основни документ државе. Србија је на основу Устава одређена као јединствена држава, а покрајина Косово и Метохија као саставни део територије Србије. Устав Србије јасно одређује аутономни положај Војводине, који не може задирати у државност Србије. Устав и добри закони су чврст темељ на којем се граде владавина права и правна држава. Јачање правне државе је најпоузданије средство у борби против свих облика корупције.

2. Српска државност као циљ државотворне политике

Политика очувања српске државности прво је начело и основно мерило државотворне политике. Спољна политика земље, закључивање међународних споразума и интеграциони процеси морају бити у интересу унапређивања међународног положаја и јачања стабилности Србије, а увек у функцији очувања њеног суверенитета и територијалне целовитости са Косовом и Метохијом као саставним делом наше државе. Поштовање територијалног интегритета Србије треба да буде полазиште сарадње и мера пријатељства Србије са другим државама.

3. Економски јака и социјално праведна Србија

Правац економског развоја земље треба усмерити ка обезбеђивању стабилности и просперитета Србије, успостављању снажне српске привреде, њене постојане конкурентности и уравнотежених економских односа са западним и источним земљама. Неопходно је јачати реалну економију, пољопривреду, енергетику и сектор услуга и у тим областима законски подстицати приватно предузетништво. Инфраструктурне објекте, електропривреду и телекомуникације треба сачувати у претежном јавном власништву. Развојем приватног предузетништва, посебно малих и средњих предузећа, као и слободног друштвеног и професионалног удруживања, учвршћује се економска и социјална основа јаког и делатно самосталног српског грађанског друштва. Друштвена солидарност јача се подстицањем и остваривањем социјалне правде. Социјални дијалог мора да између представника радника и послодаваца обезбеди обавезујуће споразуме, чији ће гарант бити држава. Циљ је да се свим грађанима омогуће достојан живот, запослење, социјална и здравствена заштита, а посебно у условима светске економске кризе.

4. Војна неутралност Србије

Војна неутралност Србије и јачање одбрамбене способности земље представљају сигуран гарант очувања суверенитета и територијалног интегритета земље. Војна неутралност, осим тога, спречава да Србија ратује а Срби гину по ратиштима широм света за туђе војне и геостратешке интересе. Независност и слобода земље су најважнији циљ државотворне политике Србије.

5. Подршка Српској православној цркви

Српска православна црква је најстарија институција српског народа која је кроз дугу историју чувала и сачувала његов идентитет и опстанак. Српска православна црква је у време пада комунизма покренула духовну и моралну обнову српског народа и успостављање духовног јединства, што је у складу са њеном великом хришћанском мисијом. Непроцењива је улога Српске православне цркве у одбрани Косова и Метохије. Посебна подршка Српској православној цркви потребна је у епархијама изван граница земље, како би се сачувао национални идентитет српског народа на Балкану и у целој дијаспори.

6. Демографска обнова Србије

Демографска обнова Србије један је од најпречих циљева и очевидан предуслов сваке националне и државне стратегије. Расту становништва, који је залога будућности српског народа, треба да допринесе политика равномерног регионалног развоја Србије, а посебно убрзани развој привредно заосталих и запуштених области. У истом циљу, подстицајним економским и социјалним мерама мора се обезбедити развој породице и заштита мајке и детета.

7. Подршка Републици Српској

Очување и просперитет Републике Српске је стратешки национални интерес Србије и српског народа. Сталним и систематичним спровођењем Споразума о паралелним специјалним везама неопходно је у највећој могућој мери убрзати повезивање наших привреда, и стварати јединствен културни простор.

8. Национална културна самобитност

Национална културна самобитност представља основу постојања Србије и српског народа у окружењу других народа и култура. Јачање националне самосвести и самобитности води кроз обнову традиционалних и трајних моралних вредности као темеља породице, друштва и државе. Обнова и јачање националних културних институција, укључујући и елитну културу, има највећи значај за културну самосвојност Србије. Посебно место припада примени уставног начела о ћирилици као националном писму, чиме се додатно обезбеђује особеност српске културе.

9. Просвета, образовање и наука као темељ развоја Србије

Србија има веома дугу и успешну историју развоја просвете, образовања и науке. Успешан развој Србије у подједнакој мери зависи од достизања савремених наунотехнолошких стандарда и од очувања националног карактера просвете и васпитања. Отвореност према светским достигнућима у овим областима претпоставља

постојање јасних националних циљева и вредности. Важан интерес Србије мора бити повратак у земљу образованих људи који су се школовали и радили ван Србије.

10. Патриотизам

Истински патриотизам и васпитање младих у духу љубави према отаџбини представљају основ државне политике. Једино Србија као наша држава нема алтернативу. Патриотизам као љубав према Србији и борба за наше легитимне државне и националне интересе у потпуној су сагласности са општим савременим вредностима и начелима међународног права.

11. Национална солидарност

Национална солидарност са српским народом који живи на Балкану и подршка заштити његових легитимних интереса јесу морална и државна обавеза Србије. Национална свест о потреби успостављања духовних, културних, привредних и политичких веза са српским народом који живи изван Србије треба да обележава и обједињује српску националну и државну политику.

12. Национално јединство

Остваривање најважнијих начела националне политике биће могуће уколико се успостави основна сагласност око суштинских националних и државних интереса. Национално јединство је потребно градити кроз темељне разговоре и расправе у релевантним политичким и културним институцијама и јавности, како би се успоставила дугорочна национална политика коју ће доследно спроводити државне установе Србије.

Београд, 14. јануар 2009.